

ХАЙ ЖИВУТЬ 46-І РОКОВИНИ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ!

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, РІДНА ВІТЧИЗНО!

Хай живе створена Леніним славна Комуністична партія Радянського Союзу — випробуваний авангард народу, керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства в боротьбі за побудову комунізму!

ЗОРЯНІСТЬ

Я вірю у народну мудрість:
Коли зоря зривається на землю —
Десь на землі родилася людина,
Родилась із зорею у душі,
І на землі зріне як у небі,
Бо люди теж — ще не відкриті зорі.

Прошли далеку і важку дорогу
Від темноти сирих печерних стін
До п'ятикутної червоної зорі,
І цю зорю
Нам вкарбували через груди в серце,
Тому так люди тягнуться до зір.
О, як ми, люди, зоряно живемо!
Бо наді мною зорі і супутники,
Навколо мене зорі — наші люди,
І під землею зорі — люди сплять
З сузір'ями важкими на грудях.
Я сам — зоря. Іду разом

з людьми
І сяю стільки, скільки маю сили
В гаряче сонце наше — завтра.

М. КЛИМЧУК.

Малюнок М. Гуменюка.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся! Рік видання 8-й

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 29 (235)

ВІВТОРОК

5

ЛИСТОПАДА

1963 року

Ціна 1 коп.

Студентам, професорсько-викладацькому складу, всім працівникам інституту

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Наша рідна радянська країна вступає в 47-й рік свого існування. Кожен з них був насичений трудовим героїзмом, ратними подвигами великого радянського народу, який твердим кроком йде в комунізм.

Гідне місце в лавах будівників комуністичного суспільства посідає колектив нашого інституту, який підготував за час свого існування тисячі висококваліфікованих педагогів — вихователів підрастаючого покоління.

Тисячі центнерів очищеної кукурудзи, десятки нових будинків, зведених на цій території, — це перемога нашого інституту, партійного бюро, профкому.

ліні, тисячі годин, відпрацьованих на будівництві інститутського спортивного табору, — такі трудові подарунки, з якими колектив інституту прийшов до славної річниці Великого Жовтня.

Честь і слава Вам, невтомні трудівники!

Хай і надалі Ваша праця буде спрямована на зміцнення і дальший розквіт нашої прекрасної Вітчизни.

Поздоровляємо Вас з великим святом — 46 роковинами Великої Жовтневої соціалістичної революції!

Бажаємо Вам нових великих успіхів в навчанні, роботі та особистому житті.

КОМІТЕТ ЛКСМУ, ПРОФКОМ.

ДО 20-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ КИЄВА

ПРАПОРОНОСЦІ, ВПЕРЕД!

Кожен, хто був на цій зустрічі, запам'ятає її на все життя... Карбованим кроком проходять прапороносці, воїни Київського військового округу і стають на почесну варту біля знамен, під якими воювали полки Радянської Армії, що визволяли у 1943 році наш рідний Київ. Звучить урочиста мелодія військового маршу, всі встають. Полковник запасу, нині викладач нашого інституту В. Богмат відкриває цю зустріч колективу викладачів і студентів із учасниками боїв за столицю України. Він надає слово працівникові Центрального музею Радянської Армії М. Арсентьеву. У залі лунають чіткі слова воєнної команди:

— Прапороносці, вперед!

Один за одним на передній край сцени виходять воїни, славні спадкоємці бойових традицій тих, хто у жорстокій, кровопролитній боротьбі з фашизмом завоював свободу і незалежність нашої Батьківщини. У їх руках посічені осколками, пробіті кулями, ов'яні славою військові знамена, реліквії тих незабутніх часів. Доповідач розповідає історію кожного з цих знамен. І не можна без хвилювання слухати його пристрасну, гарячу розповідь про героїв, які під цими прапорами йшли в бій, воювали за те, щоб ми сьогодні могли мирно будувати своє майбутнє, вмирати за наше щастя. Історія кожного з цих прапорів — це сторінка героїчної боротьби і перемог. Як

пісня лунають слова про одного із визволителів нашого міста лейтенанта М. Петрова, який, ризикуючи своїм життям, вистояв у керівному двобої із фашистським танком, про багатьох безіменних героїв великої битви на Дніпрі, двадцятиріччя якої минає в ці дні.

Ось перед студентами і викладачами, які щирою заповнили актовий зал інституту, виступає генерал-лейтенант І. Петров, колишній заступник командуючого бронетанковими військами Першого Українського фронту. Просто і зрозуміло, посилаючись на численні факти, він розповідає про свої бійці, які у надзвичайно важких умовах форсували Дніпро.

Звертаючись до присутніх, І. Петров говорить про той величезний патріотизм, який наснажував наших воїнів на бойові подвиги.

Цей патріотизм починається з любові до рідного дому, до рідної школи і проявляється в конкретних ділах. Такими ділами для радянських солдатів була суворая, важка боротьба проти підступного ворога.

Виступає викладач нашого інституту, колишній командир батальйону, майор М. Рябухін. Він ще в 1941 році брав участь в обороні столиці України, а через два роки звільнював наше місто і в кровопролитних боях на пра-

вому березі Дніпра був тяжко поранений. Його розповідь про ті незабутні події була вислухана з величезною увагою. Він звертається до студентів і викладачів із закликом ще краще працювати і вчитися, щоб примножувати бойову і трудову славу орденосного Києва.

Зустріч закінчена. Воїни виносять бойові знамена, лунає гімн Радянського Союзу, гімн Української Радянської Соціалістичної Республіки. І серця присутніх ще раз сповнюються гордістю за наш радянський народ, за його доблесну армію-визволительку.

П. ОРЛИК.

Хай живе комунізм, який утверджує на землі мир, працю, свободу, рівність, братерство, щастя всіх народів! ★

ПРОГРАМИ ХОДА МОГУТНЯ

Багато знаменних, радісних подій в житті народу. Одні з них спалахують метеорним вогником, майже не залишаючи сліду в пам'яті людській, інші тривожать розум, хвилюють місяці і роки. Але є й події, які яскравим немеркнучим світлом осявають людству похід у майбутнє, стають вічними маяками, що вказують шлях до людської радості, до здійснення найзаповітніших мрій. Пам'ять про них живе і житиме у вдячних серцях нащадків, вічно горітиме негасимим вогнем, щедро наділяючи народи натхненням, енергією, жагою до творчості.

Саме такою подією в житті народів став XXII з'їзд КПРС, двох років з дня початку роботи якого ми відзначали. Цей з'їзд будівників комунізму високо підняв червоне знамено нової Програми партії, твердо й урочисто проголосив моральний кодекс будівника комунізму, побудований на найгуманнішому в світі принципі: «Людина людині — друг, товариш і брат».

На всіх ділянках нашої великої роботи керуватися історичними вказівками партії, втілювати в життя її рішення — про це й говорили комуністи нашого інституту на своїх звітно-виборних зборах, що відбулися 29 жовтня.

ПІД ЗНАКОМ ВИСОКИХ НАСТАНОВ

— Робота партійної організації за звітний період, — відзначає у своїй доповіді секретар партбюро М. Терещенко, — провадилася під знаком реалізації високих партійних постанов. XXII з'їзд КПРС, червневий Пленум ЦК партії поставили перед нами конкретні завдання кваліфікованої підготовки вчителів. І, треба сказати, партійна організація інституту, яка нараховує в своїх рядах 265 комуністів і кандидатів партії, прагне з честю виконувати це почесне завдання. На це спрямований рух за звання активних будівників комунізму, у який включилося в цьому році 36

студентських груп, вся система політико-виховної і агітаційно-масової роботи деканатів, кафедр, партійних бюро факультетів.

Доповідач зупинився на всіх ділянках роботи партійного бюро інституту: ідеологічній, навчальній, науковій, глибоко і всебічно охарактеризував досягнення і недоліки, вказав на завдання, які стоять перед колективом інституту в цьому навчальному році. Основна увага, вказав він, повинна бути звернена на неухильне виконання рішень партії щодо виховання висококваліфікованих вчителів, фахівців своєї справи, переконаних марксистів-ленінців.

ІДЕОЛОГІЧНА РОБОТА — УДАРНИЙ ФРОНТ

Обговорюючи звіт партійного бюро, комуністи на конкретних прикладах показували, що в центрі уваги партійної організації завжди знаходилася ідеологічна робота. Це й не випадково: адже ж ми покликані підготувати спе-

ціалістів, що будуть займатися навчанням і вихованням молоді, якій жити і працювати при комунізмі.

Зроблено справді багато. Комуністи А. Медушевський, Ю. Кобилицький, С. Литвинов, Г. Івашина, М. Кукавська у своїх виступах показали, як багато було зроблено в цьому плані. Високий науково-теоретичний рівень лекцій наших викладачів, активізація студентів на семінарських і практичних заняттях, постійний контроль і допомога студентам у самостійній роботі над першоджерелами, підручниками й посібниками, наукова робота в гуртках, відвідування музеїв і виставок, політзаняття — все це, безумовно, сприяло зростанню нашої молоді.

Однак, були й недоліки, окремі упущення в нашій роботі. Як справедливо вказав т. Медушевський, потрібно цілий ряд питань ідеологічної, політико-виховної роботи переносити ближче до безпосереднього виробництва. Ще не часто в нас скликаються партзбори на факультетах, не завжди реалізуються пропозиції, нами ж самими прийняті раніше.

Більше уваги слід приділяти прийому до партії наших кращих студентів. А для цього потрібно всім нам всебічно знати студентське життя, завжди бути з студентами. Бути з ними не тільки під час занять в інституті, але й тоді, коли вони відпочивають — на вечорах художньої самодіяльності, спортивних зустрічах, під час гарячих суперечок в кімнатах гуртожитків.

Всі ми, викладачі, повинні дбати про виховання студентів. Не треба ніколи забувати, що не один деканат, а весь колектив навчає і виховує.

ТРУДОВА ШКОЛА

— Звичайно, наша студентська молодь ще перед вступом до інституту проходить добру трудову школу, — сказав А. Гришко, командир інститутського цілинного загону. — Тому й не дивно, що з такою однотайністю відгукнулися кращі з кращих наших товаришів на заклик Батьківщини — допомогти цілинникам у їх подвизницькій праці. Висока мета покликала наших студентів на Комсомольську Планету — дати цілинникам житло. І вони з честю вийшли з складних випробувань, зайнявши перше місце серед інших студентських загонів Києва.

Наші студенти подали значну допомогу і в збиранні врожаю трудівникам колгоспних і радгоспних ланів Київщини і Кіровоградщини восени цього року. Про це говорив у своєму виступі І. Гурін.

Як відзначив секретар комітету ЛКСМУ інституту Г. Максименко, всі ці трудові успіхи студентської молоді стали можливими завдяки повсякденній допомозі й керівництву з боку партбюро.

НА НИВІ НАУКИ

Комуніст Ю. Кобилицький у своєму виступі зупинився на важливому питанні — науковій роботі професорсько-викладацького складу.

Окремі кафедри проводять значну наукову роботу. Так, кафедра української літератури підготувала до друку перші два томи п'я-

титомного підручника з історії української літератури для філологічних факультетів університетів та педінститутів. Крім того, члени кафедри опублікували ряд ґрунтовних монографій, подають систематичну методичну допомогу студентам-заочникам. Позитивним у науковій роботі кафедри є співпраця викладачів і аспірантів (так, проф. І. Пільгук та аспірант Б. Яременко підготували до друку двотомне видання творів Б. Д. Грінченка). Слід всіляко підтримувати наукові зв'язки з вузами інших республік, зокрема з Тбіліським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна.

УСПІХИ Й ТРУДНОЩІ ЗАОЧНОЇ ОСВІТИ

Виступ в. о. проректора по заочному навчанні І. Михайличенка був присвячений важливому питанню підготовки вчительських кадрів без відриву від виробництва. Промовць відзначив, що кафедри беруть діяльну участь у роботі екзаменаційно-залікових сесій, зокрема лекції студентам-заочникам читають спеціалісти високої кваліфікації. Так, під час липневої сесії 1963 року в роботі з заочниками брали участь професори Пільгук, Кобилицький, Міщенко, Давидов. Але в роботі заочного відділу зустрічається чимало труднощів (відсутність аудиторного фонду, незабезпеченість студентів гуртожитками на час екзаменів тощо).

ЗРОСТАЮТЬ ЗАВДАННЯ І ВИМОГИ

— 80 процентів нового набору — це виробничники, — підкреслила ректор інституту М. Підтиченко. — Можна з впевненістю сказати, що набрано хороших людей, особливо на мовно-літературний, педагогічний і загальнонауковий факультети. Взагалі, потрібно, щоб основним принципом підбору студентів до нашого інституту стало виявлення тих людей, хто любить педагогічну справу, має педагогічне покликання.

Інститут переходить на нові навчальні плани. Нині ми готуємо вчителів математики й фізики з англійською мовою викладання, спеціалістів з математики і програмування. На чотирирічне навчання перейшли український та російський відділи мовно-літературного факультету. В зв'язку з цим перед нами стоїть невідкладне завдання підготовки спеціалістів вищої кваліфікації — докторів наук.

На зборах також виступила секретар Радянського райкому партії т. Білозорова.

Комуністи однотайно оцінили роботу партійного бюро на «задовільно». На зборах прийнято резолюцію, спрямовану на подальше підвищення всієї навчально-наукової та ідейно-виховної роботи інституту.

Обрано новий склад партійного бюро інституту, до якого увійшли тт. Богмат, Гринь, Медушевський, Максименко, Підтиченко, Рокитко, Сергунова, Сандакова, Скрипникова, Ткаченко, Ярмаченко. Секретарем партбюро обрано М. Ярмаченка.

О. ЄВТУШЕНКО.

Редактор П. ХРОПКО.

Естафета трудової слави

Таких вечорів давно не було в інституті. Зал переповнений, студенти і викладачі святково одягнені, всі погляди звернені до лозунга-заклику «Крокуй вперед, комсомольське плем'я». Вечір трудової слави інституту відкривав секретар комітету комсомолу Г. Максименко. Урочистою тишею, стоячи зустрічають учасники вечора хвилюючий момент внесення прапора комсомольської організації інституту.

Слово надається А. Гришко, замполітові районного штабу цілинного загону. Загальною увагою зустрічають присутні його розповідь про велику роботу, проведено студентами інституту на будівництві в Цілинному краю. Він говорить: «Тільки праця, навіть коли вона була незначною, непомітною, приносила нам справжнє щастя. Ми прийняли статут цілинника, в повсякденній роботі керувалися лозунгом А. Макаренка «не пишати!». Ми жили і працювали за принципами комуні. А це означало завжди бути чесному, сумлінному в труді і побуті, нести в життя великі ідеї рідної партії».

Гучними оплесками зустрічають студенти промовця, коли він називає цифри, наводить переконливі факти з життя комсомольців на цілині, які свідчать, що наш загін цілком заслужено завоював перше місце серед загонів міста Києва. Особливо це приємно для студентів загону, який майже цілком присутній на вечорі. І радісно дивитися на щасливі, усміхнені обличчя тих, хто своєю працею примножив славі традиції нашого інституту.

Промовця доповнюють В. Зубченко, А. Ілляшенко, командири обох загонів студентів на цілині. Слухаеш цих молодих, енергійних хлопців і виникає законна гордість за їх трудовий подвиг в ім'я Вітчизни. Адже це вже не мрія, не побажання, а чудова реальність, що студентами нашого інституту споруджено на цілині 25 нових житлових будинків, відремонтовано 30 корівників і сви-

нарників. Це ж щастя, що вони залишили на цілині цілу нову вулицю, яку вдячні жителі назвали «Київською», що їх праця і в будівництві двох стадіонів, і в організації піонерських загонів — супутників семирічків, що загальна сума капіталовкладень на кожного студента становила 1794

карбованці при нормі 1200... А бесіди, лекції, концерти, допомога школі! І вірші В. Зубченку, що директор радгоспу плакав, прощаючись з нашою молоддю. Свідченням подяки студентам є і баян, подарований місцевою школою за їх сумлінну працю.

На трибуні голова колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Кіровоградської області М. Семко. Він передає подяку колгоспників студентам інституту, які працювали на збиранні кукурудзи в Ульяновському районі, дає високу оцінку їх самовідданій роботі. І справді, це цілком заслужена подяка, адже трудовими руками студентів очищено 78 тис. ц. кукурудзи, підібрано качанистої з площі 5 тис. гектарів; дано 50 концертів, прочитано 153 лекції і т. д. Про роботу студентів на Кіровоградщині розповідають також керівник студентського загону І. Тертичний, студентка В. Завгородня.

На трибуні секретар ЦК ЛКСМУ Т. Главак. Пристрасно,

схвилювано лунають її слова про славний ленінський комсомол, про трудові звершення комсомолу України. Вона вручає Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ керівникам студентських цілинних загонів А. Цяцько та В. Зубченку, Почесну грамоту ЦК ЛКСМУ секретареві парторганізації інституту М. Терещенку, Почесні грамоти ЦК комсомолу Казахстану студентам А. Гришко, К. Кудрик, В. Ропало, В. Безпалько, а також значок ЦК ВЛКСМ «Молодому передовику виробництва» тт. Климчуку, Івашковському, Хайнацькій, Кордунець, Прокошеву, Ропало. Почесною грамотою Цілинного крайового комітету комсомолу Казахстану відзначено студентів Безсмертного, Балюру, Рижковського, Лусту, Годун.

В урочистій тиші депутат міськради М. Підтиченко вручає медалі «За освоєння цілини» А. Ілляшенку, Г. Вихівській, якими вони нагороджуються відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР. З словом-подякою виступає А. Ілляшенко.

У Книгу Пошани Радянського райкому ЛКСМУ м. Києва заноситься велика група студентів, які брали участь на роботі в Цілинному краю, на сільськогосподарських роботах, на спорудженні спортивно-оздоровчого табору інституту. Багатьом студентам від імені ректорату і громадських організацій інституту вручає цінні подарунки голова профкому В. Бондар. Потім про ректор інституту О. Павлом зачитує наказ ректорату інституту про відзначення студентів і викладачів усіх факультетів.

Всі встають. Лунають гучні оплески на честь 45-річчя ленінського комсомолу, вірного помічника партії. Всі погляди звернені до прапора комсомольської організації інституту, який урочисто пропливає над залом. Вечір трудової слави закінчено.

Потім відбувся великий концерт.

К. ХРИПКО.

